

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

SPET FRANČISKANI. — Se-
daj gre za italijanske frančiška-
ne, ki so bili v Jugoslaviji obso-
jeni. Mesto Pulj ali Pola je pri-
šlo 15. septembra pod Jugoslavi-
jo. Večina prebivalstva, kar ga
je bilo italijanskega, je zbežala,
le nekaj malega je ostalo. Med
temi nekaj frančiskanov. 19. de-
cembra je bila v Pulju razprava
proti tem frančiskanom radi —
vohunstva.

V frančiškanskem samostanu
sv. Antona da je bila nameščena
tajna radio-oddajna postaja.
Frančiskani in razni od njih od-
visni ljudje naj bi bili znanstvi
vesti skupaj in posebno spreten
pater Sempliciano Albino Gomi-
ero naj bi jih bil pošiljal zastop-
nikom tujih držav (Amerikan-
cem in Angležem). Poleg imeno-
vanega patra je bil obtožen še
predstojnik tega samostana, po-
tem pa še dva redovnika iz Rovi-
nja in eden iz Pazina. Zadnji je
menda Hrvat z imenom Kocijan-
čič. Gomiero je obsojen na 16
let ječe, drugi od 4 — 6 let.

VSE PRIZNAJO. — Poseb-
nost komunističnih sodišč je ta,
da zmeraj obtoženci vse prizna-
jo. Tako se namreč glasi uradno
poročilo, drugih poročil pa seve-
da ni, ker je v Jugoslaviji vse

uradno in državno. Zato ne ve-
ste nikoli, kaj je kdo res priznal
ni kaj se je uradno komunisti-
čno poročilo zlagalo po znani za-
povedi Lenina, da je treba za ko-
munistično stvar lagati. Kontrol-
le nad temi poročili ni nobene.

**PROTISLOVJE V POROČI-
LU SAMEM.** — Uradno poroči-
lo Tanjuga pravi, da je ubogi
Gomiero oddal 111 brzojavk na
svoj aparat od marca 1947 pa
do dne, ko so ga prijeli. Rekli
smo že, da je prišel Pulj pod Ju-
goslavijo 15. septembra, prej je
bil v angleški upravi. Le zakaj
naj bi ta Gomiero pošiljal poprej
skrivnostne brzojavke, ko je lah-
ko zaveznikom vse povedal ust-
meno ali pa jim napisal. Saj so
bili v Pulju zavezniki in ne Ju-
goslovani! Tako uradno poroči-
lo uradno laže. Toda v Jugosla-
viji ni nikogar, ki bi smel take
laži razkrinkati, ker ne sme biti
drugi poročil kot ona iz komu-
nističnih listov.

NAPADI NA VATIKAN. —
To priliko je jugoslovanski ko-
munistični poročil, da se je spet
zaletel v Vatikan. Tako je baje
vprašal javni tožilec obtoženca:
"Ali se torej cerkev bavi s špijo-
nažo?" In obtoženec je baje od-
govarjal: "Če morda sama ne vr-
(Dolje na 3. strani)

Ameriška vlada je odgovorila Titovi vladi brez rokavic

Rekla ji je, da nima
pravice vtikati se v
upravo tržaške države

New York. — Ameriška dele-
gacija pri Zvezi narodov je po-
vedala koncilu, da je ameriška
vlada izročila Titovi noto, v ka-
teri izjavlja, da nima Jugosla-
vija niti dolžnosti, niti pravice
vtikati se v upravo tržaške dr-
žave, dokler novi guverner ne
prevzame poslov. Za upravo do
tedaj sta pa odgovorni Ameri-
ka in Anglija, kakor določa
mirovna pogodba z Italijo.

To je bil odgovor na zahtevo
Jugoslavije od 6. novembra,
naj ameriška vlada razpusti
novo politično organizacijo v
Trstu in kaznuje njene orga-
nizatorje, ker da ta stranka
zahteva, da se Julijana Krajina
priključi nazaj k Italiji. Var-
nostni koncil Zveze narodov je
pa kompetenten dovolj, da bo
znan soditi, če ameriška vlada
pravilno vrši svoje dolžnosti,
končuje nota na Titovo vlado.

Istočasno je enako noto po-
slala Jugoslaviji angleška vla-
da.

AMERIKA NE MARA ITALIJE ZA KOLONIJO

Bari, Italija. — Ameriški po-
slanik za Italijo, James C.
Dunn, je imel tukaj govor, v
katerem je ostro obsodil napad
komunistov, ki trdijo, da ho-
če Amerika napraviti iz Italije
svojo kolonijo.

Dunn je govoril ob priliki, ko
je dospela sem že 300. ladja,
odkar UNRRA ne posluje več
in ki je pripeljala živež Italiji.
To ni nič drugega, je rekel po-
slanik, kot združen napad ko-
munistov na Ameriko, ki sku-
ša pomagati obubožani Evropi
na noge.

NOVI GROBOVI

Frank Doljak

Za srčno kapjo je umrl na
svojem domu na 1404 E. 45. St.
splošno poznani Frank Doljak,
star 40 let. Tukaj zapuša žalu-
jočega očeta Johna, brate:
John, Rudolph, Anton, Joseph
ter sestre Mrs. Mary Primosch
in Mrs. Jean Zevnik ter veliko
sorodnikov. Mati Johanna je
umrla leta 1943. Rojen je bil v
Clevelandu in je bil član 126 S.
N. P. J. Bil je izvrsten igralce
žoge ter je igral z Detroit Ti-
gers, kakor tudi pri "Minor
Leagues." Pogreb bo v sredo
zjutraj ob 8:45 iz železovega po-
grebnega zavoda na St. Clair
Ave. ter v cerkev sv. Pavla na
E. 40. St. ob 9:30 in na to v dru-
žinsko grobnico na Kalvarija po-
kopališče.

Genovefa Blazich

Po kratki in mučni bolezni je
umrla na svojem domu v Gene-
va, Ohio, Genovefa Blazich ro-
jena Lepij, stara 60 let. Tukaj za-
puša žalujočega soproga Anto-
na, sinova John in Harry Ba-
bich, hčere Mrs. Christine Mai-
zel in Dolores Babich in več so-
rodnikov. Rojena je bila v vasi
Trniče, fara St. Janž, kjer zapu-
ša več sorodnikov. Tukaj je bi-
vala 40 let in je bila članica dr.
Ribnica št. 12 S. D. Z. Pogreb
bo v torek zjutraj ob 8:45 iz že-
lovega pogrebnega zavoda na St.
Clair Ave. ter v cerkev sv. Vida
ob 9:30 in na to na Kalvarija
pokopališče.

Primož Šulen

Po kratki in mučni bolezni je
umrl na svojem domu na 15910
Midland Ave. dobro poznan Pri-
mož Šulen, star 66 let. Tukaj za-
puša žalujočega soproga Doro,
rojena Wolf, doma iz Smednika,
hčer Jennie in sina Franka. Ro-
jen je bil v vasi Breza, fara
Trebneje na Dolenjskem, kjer za-
puša po pol sestro Mary in več
sorodnikov. Zaposlen je bil zad-
njih 39 let pri Pennsylvania že-
leznicah. Bil je član podružnice št.
3 SMZ. ter Railway Clerks
Union. Tukaj je bival 42 let.
Pogreb se vrši v četrtek zjutraj
ob 8:45 iz železovega pogrebnega
zavoda na 152. St. ter v cerkev
Marije Vzebovzete ob 9:30 in na
Kalvarija pokopališče.

Margaret Gehring

Po daljši bolezni je umrla na
svojem domu na 15504 Hunt-
mere Ave. Margaret Gehring ro-
jena Zeibert. Tukaj zapuša si-
nova George ml. in Raymond,
hčere Catherine Lipstreuher,
Rosemary Kozel, 3 vnuki, 4 se-
stre in 1 brata ter velikov sorod-
nikov. Pogreb bo v sredo zju-
traj ob 9:15 iz železovega po-
grebnega zavoda na 152. St. ter
v cerkev Sv. Jeronima ob 10
ter na Kalvarija pokopališče.

August Wissman

Po bolezni je umrl v mest-
ni bolnišnici August Wissman,
star 65 let, stanujoč na 19500
Pasnow Ave. Tukaj zapuša
hčere Cecelia Drobnic in Ruth
Jaros, brata Clem in več sorod-
nikov. Bil je dolgo let zaposlen
pri New York Central železnici.
Pogreb bo v torek zjutraj ob
9:15 iz železovega pogrebnega
zavoda na 152. St. ter v cerkev
Križa na 200. St. in Lake Shore
Blvd. ob 10 in na to na sv. Pavla
pokopališče.

Theodore Backwinkel

V soboto zjutraj je umrl The-
odore Backwinkel, star 61 let,
stanujoč na 13705 Eaglesmere
Ave. Doma je bil iz Nemškega.
Tukaj zapuša soprogo Victorio,
brata Clementa, v Los Angeles
hčer Mrs. Marie Steere, v Brook-
lyn, N. Y. sestro Mrs. Clara

Tito prosi ameriško vlado, naj mu da vsaj nekaj denarja

Pripravljen je pustiti
tukaj 20 milijonov od
zamrznjenega denarja

Washington. — Tito, ki je
sprva zahteval, da ameriška vla-
da spusti iz rok vseh \$70.000-
000, kar drži zamrznjenega še
od leta 1941 jugoslovanskih
vrednost, je zdaj nekoliko od-
nehal. Zdej je svojo zahte-
vo spremenil v toliko, da je pri-
volji pustiti v Ameriki \$20-
000.000. Teh 20 milijonov naj
bi držala ameriška vlada toliko
časa, dokler bi se poravnalo
razne zahteve, ki jih imajo
Zed, države do Jugoslavije.

Za ostalih \$50.000.000, pred-
laga Titova vlada, da naj bi se
nakupilo v Zed, državah stroje
in drugo industrijsko opremo
za Jugoslavijo, kar Jugoslavija
neobhodno potrebuje za izvrši-
tev svojega petletnega načrta.
Titova vlada ne more dobiti
strojev in industrijske opreme
iz Rusije, ker ima ta sama svoj
petletni načrt in še sama nima
dovolj strojev.

Da v Jugoslaviji s petletnim
načrtom ne gre zadovoljivo na-
prej, znači to, da je bil odstav-
ljen Andreja Nebrang, ki je do-
zdaj načeloval temu programu.

V diplomatskih krogih se
splošno govori, da smatra Ru-
sija Jugoslavijo samo za "ob-
mejno državo" in neče tam in-
vestirati preveč svojega kapita-
la.

Titov napor, da bi nakupil
stroje v Ameriki, je prišel
kmalu potem, ko je dala Češka
razumeti, da ni 100% proti
Marshallovem načrtu in da upa
povečati svoje trgovske zveze
z zapadom.

Značilno je tudi, da je izja-
vil bolgarski premier Dimitrov,
ko se je vračal iz Romunije,
kjer je podpisal vzajemno po-
godbo, da Podonavske države
ne žele samo ustvariti dobrih
ekonomskih odnosov z zapad-
no Evropo, ampak tudi z Ang-
lijo in Ameriko.

Darovi za begunce

V našem uradu so bili izroče-
ni ali doposlani sledeči darovi za
slovenske begunce: Msgr. Vitus
Hribar je poslal šek za \$10 in si-
cer je sam daroval \$5, Mrs. Ma-
ry Zalar, 1384 E. 171. St. pa \$5,
neimenovana je darovala \$2, J.
Znidaršič iz Madison, O. \$1.50
in Ana Suštar, 1376 E. 43. St. \$1.

Iskrečna zahvala vsem skupaj
za velikodušne darove. Priporo-
čamo še drugim, da bi kaj dali
ob priliki za te slovenske reveže.

Lansko leto je bilo več bolnikov

Chicago. — Ameriška zveza
bolnišnic naznanja, da je bilo
leta 1946 še enkrat toliko bol-
nikov v raznih bolnišnicah po
Ameriki, kot leta 1936. Leta
1936 jih je bilo 8.600.000, leta
1946 pa 15.253.000. Stevilke za
lansko leto še niso znane, toda
presegle bodo gotovo 16.000-
000.

Roethel. Pogreb bo v sredo zju-
traj ob 8:45 iz Svetkovega po-
grebnega zavoda v cerkev Mari-
je Vzebovzete ob 9:30 in na Kal-
varijo.

Zdej ni nobenega dvo- ma več, da bi Wallace ne zmagal

Izvršni odbor SANSa je
imel predzadnjo soboto sejo
v Chicagu. Eden najvažnej-
ših zaključkov te seje je bil
ta, da je SANS na celi črti
odobril kandidaturu Hen-
rya Wallacea. SANS bo v
volivni kampanji aktiven,
je sklenil odbor.

Slišimo, da so bili te pod-
pore v gl. taboru Wallacea
tako veseli, da se bavijo z
misljo, da bi iz SANSa iz-
brali podpredsednika, ki bi
šel na listo 3. stranke.

Koga bi izbrali v tem slu-
čaju, ne vemo; morda ata
Kristana, morda Mirkota,
morda Milana, ako mar ne
Vatrota iz Clevelanda. Ta
bi bil še najboljši, ker ima v
politiki bogate izkušnje, saj
je bil že pri vseh strankah,
torej je naravno, da bi rad
malo ogledal tudi najnovejšo
— tretjo.

Pri seji je bil navzoč in
je odobril Wallacea tudi
Vatro Grill, ki je točasno v
Clevelandu policijski prose-
kutor, torej v službi regu-
larne demokratske stranke,
ki podpira Trumana. Pika!

DUHOVNIK NA POTU NA PUERTO RICO JE BIL TUKAJ

V spremstvu Msgr. B. J. Po-
nikvarja nas je obiskal mlad
slovenski duhovnik iz salezijan-
ske družbe, Rev. Alojzij Tomc.
Prišel je iz Turina, Italija, od-
koder je bil prestavljen v slu-
žbo na otok Puerto Rico.

Ustavil se je za nekaj dni v
Clevelandu, kjer je bil gost
Msgr. Ponikvarja, svojega ož-
jega rojaka iz domovine. Rev.
Tomc je namreč doma iz Nove
vasi na Blokah. Obiskal je tu-
di svojega sorodnika, Mr. Tom
Pavliča v Rittman, Ohio.

Na Puerto Rico bo ostal g.
Tomc eno leto, potem bo pa
morda prestavljen v Kanado.
Želimo mu mnogo uspeha v
njegovi novi službi in hvala za
prijeten obisk.

Komunist Bridges bo vržen iz CIO

Washington. — Philip Mur-
ray, predsednik unije CIO in
Harry Bridges sta se sprla za-
di tretje stranke, proti kateri je
Murray. Bridges bo vržen iz
CIO kot direktor za severno Ka-
lifornijo. Bridge je bil na tem,
da bi ga izgnali domov v Avstra-
lijo radi aktivnosti s komunisti.

SAVICA KOSANOVIČ JE BIL POZVAN BAJE V BELGRAD, PA DA NI VOLJAN ITI

"Ameriški Hrvatski Glasnik"
g. Kosanovič vrne. Ako bo, po-
poroča iz Washingtona sledeče:
Ko je Titova vlada nedavno
izdala "čistko" med ministri,
pri kateri je izgubil stolček tu-
di slovenski minister dr. Drago
Marušič, je bil ob šaržu tudi
jugoslovanski poslanik v Wa-
shingtonu, Savica Kosanovič,
ki je bil v Titovi vladi minister
brez portfelja.

Takoj zatem je bil pa g. po-
slanik Kosanovič prizan do-
mova v Belgrad "na posveto-
vanje".

Poslanik Kosanovič je izjavil,
da bi sedaj ne bilo pripravno,
da bi odpotoval v Jugoslavijo,
ker da ga tukaj zadržujejo va-
žni in obilni posli. Ni še zna-
na ob tem času, če bo Titova
vlada vztrajala na tem, da se

Politična akcija v CIO je proti tretji stranki

CIO je odobrila tudi
Marshallov načrt za
pomoč Evropi

Washington. — Odbor poli-
tične akcije pri CIO je dal ob-
čutno brco levicarjem (komuni-
stom) v svoji stranki s tem, da
je z 7 proti 2 glasovoma odob-
ril resolucijo, ki obsoja vsako
podpore tretji politični stran-
ki. To se pravi, da bo CIO
proti kandidaturi Henrya Wal-
lacea.

Se prej je odbor porazil
opozicijo levicarjev s tem, da
je odobril Marshallov načrt za
odpomoč Evropi. Proti tej re-
soluciji se je boril Harry Brid-
ges, vodja levicarjev na zapad-
ni obali, ki je rekel, da je Mar-
shallov načrt podpiran od Wall
Streeta in reakcije v kongresu,
ki hoče narekovati kongresu.
(Natančno besede iz Moskve).

Eisenhower noče biti kandidat za predsednika, Vandenberg na vrsti

Washington. — General Ei-
senhower je izjavil, da pod no-
benim pogojem ne sprejme kan-
didature za predsednika Zed,
držav na republikanski listi. S
tem so se oddahnili oboji, re-
publikanci in demokrati. Re-
publikanci republikanska stranka
namreč ni bila kaj vesela Ei-
senhowerja, ker bi bil preveč
samostojen. Demokrati so se
ga pa bali, ker bi gotovo po-
razil Trumana.

Zdej se bosta poprijela Taft
in Dewey, ko se je uraknil Ei-
senhower, pravijo. In ako bo-
sta drug drugemu preprečila
nominacijo, je prilika za tret-
jega in ta bi bil — senator Van-
denberg iz Michigana. Ta je
sicer enkrat izjavil, da sicer ni
kandidat, toda istočasno je pa
rekel, da ne sme noben držav-
ljan odreči, ako je nominiran
za kandidata.

Od vladnega proračuna bodo odsekali 3 milijone

Washington. — Republikan-
ski poslanci se pripravljajo, da
bodo odsekali od vladnega pra-
čuna za bodoče fiskalno leto
"najmanj" 3 milijone dolarjev.

Kalifornija bi rada Eisenhowerja

Los Angeles. — Tu je počelo
gibanje, da se spravi na republi-
kanske glasovnice za predsedni-
škega kandidata generala Eisen-
howerja.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Nove uradnice. —
Društvo Jutrjanja zvezda št.
137 ABZ ima za letos sledeče
uradnice: Predsednica Frances
Brancel, podpredsednica Mary
Bradač, tajnica in blagajničarka
Dorothy Strniša, 6505 Bonna
Ave. tel. EN 6254, nadzornice:
Rose Levstek, Paulina Durjava,
Mary Mahne, rediteljica Paula
Zigman, Seje so vsak 3. četrtek
v mesecu v SND, soba št. 3, sta-
ro poslopje ob 7:30 zvečer.

Važna seja. —
V sredo zvečer bo glavna seja
skupnih društev fare sv. Vida.
Vabljeni so vsi novi zastopniki
in zastopnice, da se udeležijo.

Poroka. —
Mr. in Mrs. Frank Belgan iz
White Rd. Wickliffe, Ohio, na-
znanjata, da se bo na 31. janu-
arja poročila njiju hčerka Elsie
z Mr. Frankom Turner. Bilo sre-
čno.

Vabilo na sejo. —
Klub Ljubljana ima jutri ve-
čer ob 7:30 sejo v navadnih pro-
storih. Naj pride članstvo v ve-
likem številu.

Smrt v domovini. —
Josip Sribar iz 1031 E. 71. St.
je prejel žalostno vest iz domo-
vine, da so mu v vasi Planina,
obč. Raka pri Krškem, umrli oče
Anton v starosti 83 let. V Pre-
sto, Pa. zapuša sestro Tere-
zijo Subic, v Willock, Pa. hčer
Mary Subic, v Clevelandu gori
omenjenega sina Josipa, doma
pa tri sinove in eno hčer. Pokoj-
ni je bil dober gospodar ter pre-
možen mož. V zadnji vojni so
bili pa ob vse ter so umrli v naj-
večji revščini. Naj jim bo lahka
domača gruda.

Zveza Najsv. Imena. —
Včeraj se je vršila letna seja
pri fari sv. Lovrenca Zveza
Najsv. Imena. Določeno je bilo,
da se vrši enkrat poleti Baragov
dan v kulturnem vrtu in zlet v
Lemont na 3., 4. in 5. julija. Po
možnosti se bodo društva udele-
žila tudi romanja na Baragov
grob v Marquette, Mich. Pono-
vno je bil izvoljen ves dosedanj
odbor. Udeležba na seji je bila
zelo lepa.

Iz raznih naselbin

Aliquippa, Pa. — V desetih
dnevih smo v tej naselbini izgu-
bili tri rojake. Dne 4. jan. je
umrla Amalija Vidic, stara 52
let. Zadel jo je mrtvoud in bila
je v nezvesti en dan. Doma je
bila iz Javora pod Ljubljano (po
domače Brezovarjeva Malči), v
Ameriki 34 let. Tukaj zapuša
moža, štiri sinove, štiri hčere in
vnuka, v starem kraju pa sestro.
— Dne 10. jan. je v bolnišnici
umrl John Janežič, ki je dalj ča-
sa bolehal radi otrpljenja udov.
Bil je samski star 56 let, doma s
Police pri Grosupljem (po domače
Frencov Johan), v Ameriki
čez 30 let. V starem kraju zapu-
ša brate in sestre. — Dne 14.
jan. je pa umrl rojak John Ste-
klasa, ki je bil dalj časa bolan
na posledicah operacije, katero
je preстал lansko poletje. Star
je bil 68 let, doma iz Višnje go-
re, Dolenjsko. Čez 35 let v Ame-
riki. Tukaj zapuša ženo, sina,
tri hčere, šest vnukov in dva
brata.

Chicago. — Iz Fontane, Cal.,
je prišla vest, da je 19. jan. tam
umrla Jenny Košir, vdova po po-
kojnem Franku Koširju, ki je
umrl pred par leti.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
6117 St. Clair Ave. Henderson 0628
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	JANUARY	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;

\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10.00

per year. \$6 for 6 months, \$3.50

for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 17 Mon., Jan. 26, 1948

Ali je bilo to poslanstvo Rusije?

Tisti naši tovariši v Ameriki, ki so tako vpili na vsa usta, in še vedno kateri začivkajo v Prosveti ali Enakopravnosti, kako da je ljubljanski škof Rožman rokoval z Nemci, ko so bili gospodarji Ljubljane ter ga obmetavali z izdajalcem, fašistom, nacistom in s čem še vse, imajo zdaj lepo priliko pogledati поближе v roke njih maliku Stalinu, ki ni bil prisiljen rokovati direktno s Hitlerjem, ampak je sklepal z njim iz lastne volje prijateljske pogodbe ter mu pomagal pri načrtu za delitev Evrope. To je bilo takrat, ko je Hitler hlastal po Evropi, ko je bila že skoro vsa Evropa v njegovi malhi in ko so vaši tovariši, v Ameriki in drugod po svetu vpili, da vodi Anglija s pomočjo Amerike imperialistično vojno, ker si je upala iti na pomoč ubogi Poljski in ostali Evropi.

To je bilo takrat, ko so vaši maliki: Tito, Rakosi, Ančka Pauker, Togliatti, Torej in drugi mirno sedeli v Moskvi in gledali, kako jo Hitler mrcvari ter čakali, kdaj napoči ugoden čas, da jih pošlje Stalin v razne dežele, da jih pripravijo za sovjetske lutke.

Ameriški državni oddelek je ponatisnil uradne dokumente, ki jih je dobil v uradu bivšega nemškega zunanjega ministra von Ribbentropa, ki je bil nekajkrat v Moskvi in ki so ga fotografske slike kazale v najbolj prijateljskih razgovorih s Stalinom in Molotovom. Vidite, to je bilo rokovanje, to, dragi tovariši. Ti natisnjeni nemški dokumenti so uradniški zapisniki nemškega zunanjega ministra iz tistih srečnih časov, ko sta si bila Hitler in Stalin v tesnem objemu. Nihče ne more reči, da so ti dokumenti kaka potvorba, ampak je vsaka beseda tam uradna in sloni na golih dejstvih in dogodkih. Torej zgodovinska fakta, ki bodo za vselej, dokler bo svet stal, kazala, česa vsega so zmogli komunisti, katerim ni narodnost nič. Kazali bodo poznejšim rodovom vso perfidnost "slovanške" Rusije, ki se je zavezala s svojim dednim sovražnikom Nemcem, da uniči sosedno slovanško državo in države. Da, lahko ste ponosni na svoje bogove, na svoje malike v Moskvi in v Belgradu in v Bukarešti in v Varšavi in drugod!

Nikdar še niste rekli besede čez francoskega voditelja komunistov, Mauricea Torea, ki je v vojni pobegnil iz francoske armade, ko je skušala ustaviti Hitlerjeve hordre, ter je preko Nemčije, pravimo: preko Nemčije, zbežal v Moskvo, kot čisto navaden vojni dezertir, dočim je njegova domovina že padla na kolena. In danes je eden vas, saj je desna roka Moskve in kar je z Moskvo, je po vašem, kaj ne, dragi tovariši.

Pa nimate nobene besede o takih, ki so res izdajali demokracijo Hitlerju, mu pomagali z vsem, kar je le hotel imeti. Če pa pride v Ameriko kak pošten slovenski človek, na katerega ne more pasti v vsem njegovem življenju niti senca slabega, razen tega, da ni vašega političnega ali verskega prepričanja, ga pa opljujete kot največjega capina. Vašega lastnega rojaka, ki ni zagrešil drugega, kot da je zbežal pred rdečimi fašisti, da si je rešil golo življenje. Torej, ki je bežal iz domovine v Moskvo; Tito, ki je bežal v Moskvo iz domovine in drugi, ki so bežali tje ter postali ruski državljani, o, ne tisti v vaših očem niso izdajalci. Španski komunisti, ki so bežali iz domovine, kjer so jim postala tla prevročna, tudi niso izdajalci. Kaj še! To so junaki, odlični ljudje, pred katerimi se je treba odkriti.

Kako vam je bilo v želodcu, mili tovariši, ko ste čitali o tajnih dogovorih med Hitlerjem, največjim sovražnikom človeštva, zlasti Slovanov, in med Stalinom, tem vašim vzorom, ki sta si delila Poljsko, pomandrala Finsko in baltiške svobodne države, pa Balkan. Kako vam bo v želodcu (ne moremo reči: v duši, ker trdite, da je nimate), ko boste čitali uradna fakta o tajni poroki med nemškimi naciji in ruski komunisti, iz katere poroke naj bi se rodila oblast nad Evropo, Azijo in Afriko.

Ni bila krivda Hitlerja, da je raztrgal svojo prijateljsko zvezo s Stalinom, ampak Stalinova, ki je sicer hotel ostati pri Hitlerju, toda je storil to napako, da je hotel za to zvezo več, kot mu je hotel Hitler dati. Ti uradni dokumenti kažejo, da je Stalin (in menda še vedno) bolj sovražil Anglijo in našo Ameriko, kot pa Nemčijo. Končno sta se psa pogfabila za kost in Hitler je napadel svojega bivšega zaveznika. O, da, tedaj pa: na pomoč vidve, Amerika in Anglija! Od tedaj ni pa Hitler več vodil imperialistične vojne, od tedaj šele je bila njegova vojna proti — demokraciji.

Poljski narod bo gotovo z veseljem slišal (in zvedel bo o tem gotovo, kar zanesite se na Ameriko), kako ga je njegov sedanji gospodar iz Moskve zahrbtno prodal Hitlerju.

Tudi v Franciji, katero hočejo zdaj na vsak način "rešiti" komunisti bodo radi slišali Molotovo poslanico nemškemu zunanjemu ministru Ribbentropu potem, ko je Francija že padla v roke Hitlerju: "Najtoplejšje čestitke sovjetske vlade na krasnem uspehu nemških bojnih sil."

Vidite, bratci, vse to je v tistih uradnih zapisnikih. In kaj boste zdaj rekli na Stalinove besede, ki jih je izrekel v oktobru 1939: "Sovjetska zveza je zainteresirana v

obstoju močne Nemčije. Zato Sovjetska zveza ne more odobravati namena zapadnih sil, da bi ustvarile pogoje, ki bi oslabil Nemčijo ter jo postavili v težavno stališče. V tem leži interes med Nemčijo in Sovjetsko zvezo."

Kaj boste rekli na vse to? Nič! Niti sram vas ne bo za vse, kar ste v teh letih nagradili slave in hvale največjim izdajalcem Slovanov — komunistom. Vas ne bo sram, ker sramu nimate. Ako bi ga imeli, bi že davno pisali drugače.

O, vemo, kako boste napisali, kako se boste prali! Peli boste, da je bila vse to diplomacija. Tako boste pisali in omivali svoje gospodarje v Moskvi in Belgradu. Morate tako pisati, ker drugače — vam pred nosom zadrignejo mošnjček. Zagazili ste v blato, iz katerega ne morete, in v katerem se boste nekega dne zadušili.

Mi pa, kakor vedno, in vsak dan prihajajo nova potrdila, novi dokazi, da smo imeli prav. Pravica in poštenje morata zmagati.

BESEDA IZ NARODA

Darovali so za begunce

Cleveland (Newburgh), O. — Za naše ljudi, ki so v begunstvu, so v Newburghu darovali sledeči: društvo Mir št. 10 SMZ je darovalo \$10.00; Mrs. Ana Fortuna iz Maple Heights, O. \$5.00; Anton Valentič iz 78. ceste in Mrs. Ursula Pozoreli iz E. 104. ceste vsak po \$2.00 ter Anton Habjan iz Reno Ave. je prispeval \$1.00.

Cenjeni rojaki! Prosim sedaj pa še tudi druge, da bi kaj prispevali v ta namen. Vsak dar je hvaležno sprejet in kadar kdo more, naj prispeva in pošlje svoj dar spodaj podpisane ali Jakob Rosniku, ali pa kateremu drugemu odborniku v naši pasedlini. Imena in darovi posameznih darovalcev bodo priobčeni v tem listu.

Dragi Slovenci širom Amerike; na vse vas apeliramo in vas lepo prosimo v imenu vseh teh ubogih siromakov, ki so v begunstvu. Usmilit se jih s kakšnim dolarjem, obleko ali obvalom. Pošljite to na Ligo katoliških Slovencev. Darove sprejema tudi uredništvo Ameriške Domovine. Težko je vedno prositi, ali še težje pa je za one, ki ničesar nimajo, pa so prisiljeni prositi. Zatorej, brat, sestra — ne odlašaj, pomagaj sedaj tem, ki so v potrebi.

V zelo veliki potrebi so naši rojaki Slovenci, ki se nahajajo v pregnanstvu in tem smo dolžni pomagati, če se še imenujemo bratje in sestre enega naroda. Spominjam se, ko sem bil še mlad in tam v stari domovini, ko so hodili berači od vasi do vasi in prosili miloščine in tudi prenočišča. Včasih še pozno zvečer in s žalostnim srcem je kateri teh siromakov rekel, da že vse popoldne išče prenočišča, pa ga ne more dobiti; usmilit se me vsaj vi, je rekel mojemu očetu. Moj oče ga je sprejel skoro vsakega, to dobro vem. In tako so moj oče večkrat rekli: Bog ve, kod bodo še moji otroci hodili, morda bodo tudi v pomanjkanju in bodo prosili. Zato vsaj sprejmemo pod streho, da bodo tudi otroci sprejeti in deležni takih dobrot, ko bodo hoteli bogve kod po svetu.

Prav so imeli moj oče in jaz k temu še pristavim: kakor bomo mi drugim, tako bodo drugi nam pomagali, kadar pride nesreča. S kakršno mero bomo mi merili drugim, s tako bodo tudi drugi merili nam. Za newburško okrožje.

Anton Meljač, blagajnik.

Naročnik piše

Shreveport, La. — Cenjeni urednik! Ker vidim, da mi bo naročnina v par dneh potekla, zato pošiljam denarno nakaznico za naročnino za leto naprej za list Ameriška Domovina; kajti jako me veseli, da imam vsaj še en slovenski list v Ameriki, ki podpira in brani našo sveto vero. Jako pa me tudi zanimajo novice, ki jih prebiram v tem listu. Strahotne in grozotne so, a kažejo nam na vse trpljenje v naši rojstni in nesrečni stari domovini, kjer sedaj naši ubogi siromaki "o-

svobojeni" popolnoma vsega pod sedanjo vlado.

Tudi jaz imam tam svoje sorodnike, namreč hčer s tremi že odraslimi otroci in eno sestrovodvo, ki je stara že 76 let. Imela je precej lepo posestvo, lepo novo hišo in tudi precej prihranjenega denarja na banki. Sedaj nima ničesar več; vse so ji pobrali in jo izropali, da je ostala bosa, gola in lačna. To je strašno! In to še posebej za tako staro revco.

Najprej so jim Italijani oropali in požgali celo vas, da niti ena hiša ni ostala in sedaj so ti ubogi ljudje nastanjeni po sosednjih vaseh. Kar mi sestra in hči pišeta, je nekaj groznega. Pravijo, da kjer niso Nemci in Italijani vsega pobrali, jim pa sedaj še tisto poberejo, da so v resnici lačni in bosi. Vlade službe imajo nekdanji postopaki, ki so sedaj napredniki in lenuhi, ki nikoli ničesar imeli niso, imajo sedaj konje, vozove, krave in sploh vsega, a ubogi kmet pa nima ničesar. Bili sta tudi 15 mesecev v koncentraciji na Rabu. Tko je sama žalost, kamor se človek obrne.

Sedaj vam pa želim obilo uspeha v letu 1948, da bi se tudi še znanprej tako hrabro borili z našimi brezbožnimi sovražniki, dokler končno ne pridemo do zmage nad tem zlom. Večni Bog naj jih kaznuje in ukroti ter reši trpeče vernike iz tako groznega suženjstva. Torej, Ameriško Domovino sem jako zadovoljen, samo ko bi bila le še pošta malo bolj točna v dostavljanju lista. Pozdravljeni, Anton Knause.

Za pobijanje paralize

Ravno te dni smo v deseti letni kampanji "March of Dimes," ko se Narodna ustanova za otroško paralizo iznova obrača na Amerikance, naj posežejo v svoje žepce in darujejo po svojih močeh za pobijanje, omejevanje in ublaževanje te skrivnostno poglobljajoče bolezni, ki si tako brezobzirno izbira svoje žrtve ne samo med otroci, ampak tudi med odraslimi.

Ko bomo dobili končno poročilo o polio slučajih v 1947, bomo videli, da jih je bilo okrog 10,500. Razmeroma največ teh slučajev pa pride na državo Ohio, kjer jih je bilo v 1947 do 15. nov. nič manj kot 1,382.

To so dejstva, ki jih ne moremo zanikati. In ameriskemu ljudstvu ne preostaja nič drugega, kot nekaj storiti v tem oziru.

Kampanja "March of Dimes" traja po vseh Zed. državah od 15. do 30. januarja. To je naš edini način, da se borimo proti zavrtni bolezni. In moramo se boriti proti njej skupno. Polovica denarja, ki ga vsak okraj nabere, ostane v okraju samem v pomoč obolelim na otroški paralizi. Nihče ne ve, kdo bo prihodnja žrtev te bolezni. Morda bomo ravno mi sami ali kateri izmed naših otrok ali drugih najbližnjih. Druga polovica nabranega denarja pa je poslana v New York na glavni stan Narodne ustanove za otroško paralizo, kjer je uporabljen za nadalnje raziskovanje

in vzgojno poučevanje in podobno.

Odpori nas prosijo, naj se pri tem "korakanju desetice" ne odzovemo z deseticami, temveč z dolarji.

Vsako okrožje je organizirano zase. Kjerkoli prebivate, vam je gotovo znano, kam poslati ali komu izročiti tozadevne prispevke.

Omenjeno človekoljubno organizacijo je ustanovil sam pokojni predsednik Franklin Delano Roosevelt.

Bodočnost v vodi

Nesporodna bodočnost človeškega rodu leži v izkoriščanju vode. Pogled na velikanske snežne zagate v zadnjih letih straši črnogleda; optimist se veseli tega, kajti vsaka sprememba zanj je prijetna, pa četudi skriva v sebi smrtno nevarnost.

Vode je več na svetu, kakor si moremo predstavljati. Samo morske vode je na naši zemljski krogli okrog 500 milijonov kubičnih kilometrov. Razen tega visijo nad nami še nadaljni milijoni ton vode v obliki vodnih hlapov in oblakov. Celotakozvana "suha zemlja" je vlažna do 10 km globoko. Če bi to vodo izpeljali na zemljsko površino, bi ta pokrila vso zemljo do 300 metrov visoko.

Tudi naše telo sestoji iz sedmih osmink vode. Voda je celo v papirju, na katerem pišemo in na katerem so tiskani naši časopisi, voda je v našem pohištju, a perilo lahko sušimo kolikor hočemo, nikdar ne bomo iz njega spravili zadnje sledi vode.

Znanost in Sveto pismo sta si edina v tem, da je z nastajanjem zemlje kot svetovnega telesa nastala tudi voda, le potek opisujeta različno. Znanstveniki trdijo, da so se v velikanski vročini, v kateri je zemlja takrat bila, združili atomi kisika in vodika v soparo. Ko se je zemlja ohlajala, se je ohlajala tudi ta sopara ter se zgostila v vodo.

Isti delci vode, ki sedaj kot led razganjajo vodovodne cevi, so obtožali že od začetka sveta. Bili so v prvem oblaku sopare in v prvem oceanu. V svoji več milijonov stari zgodovini so morda bili na mejah atmosfere kakor tudi na dnu morja. Morda so gasili žejo Dinozavrov, morda so pomagali Rimljanom pripraviti kopel. Ničesar na svetu nima tako pestre usode kakor voda v svojih različnih oblikah. Sneg, ki je prešlo zimo tvoril pe naših cestah celo hribovje, je morebiti povzročil oblak iz ledenih pokrajin.

Ko sneg sklopni, se lahko zgodi, da mnogo teh vodnih delcev, ki poniceajo v zemljo, po dvestih ali petdesetih letih zopet pride na površje v obliki studenca. Drugi delci so morda prispeli do morja in imajo lahko najrazličnejšo usodo: morda so se pogrezli na dno morja; morda so izhlapeli, se dvignili kot vodni hlapci v zrak in v obliki tropičnega dežja zopet padli na zemljo in se prihodnjo spomlad zopet pojavili v banani.

Kemično formula H₂O ne podaja popolnoma točno sestave vode. Zanimivo je dejstvo, da se voda v naravi nikdar ne pokaže v popolnoma čistem stanju in da tudi kemik v svojem laboratoriju ne more pripraviti absolutno čiste vode, kajti poleg vodika in kisika je vedno v njej še kakšna druga snov. Če bi to delalo skrbi kakšnemu abstinentu naj se tolaži z onim drugim dejstvom, namreč, da je prav tako nemogoče, da bi spravili iz alkohola zadnjo kapljico vode, pa naj ga destiliramo, kolikokrat hočemo.

O vodi pravijo, da je brez duha in okusa, v resnici pa ne velja ne eno ne drugo. Čim bolj se približuje stanju popolne čistote, tem bolj čudnega okusa

ČE VERJAMETE AL PA NE

Čakajte, bom nakratko nekaj povedal, ki ne sme čakati. Včeraj sem namreč zvedel o imenitem receptu proti prehladu. In ker smo ravno v tistih časih, ko se tako radi prehladimo (se reče, radi ravno ne, ampak tako pride), ne bo napak, če tudi vam to zdravilo razodenem. Je fino in dajem ga vsakemu popolnoma zastonj. Tudi jaz sem oni dan nekaj kličil in se vsekaval, pa po francosko skozi nos govoril, pa me je Micka kmalu popravila s tem zdravilom. To se pravi, nekaj je bilo njenega, nekaj sem pa še sam dodal in rezultat je bil — totalen uspeh.

Torej, naj vam kdo skuha, če ste prehlajeni, čaja. Če sta si s ženo na roke, vam ga bo ona, pa tudi sami si ga lahko, ker ni nobena umetnost koncem konca. Pripravi pa sem, če ji boste lepo rekli, vam ga bo ona prav rada napravila. Ji pa obljubite,

je in brez barve učinkuje le v majhnih množinah, medtem ko ima drugače nekakšen modrikast blek.

Pravijo, da je voda dober prevodnik elektrike, v resnici pa so le nečistoče, ki so v vodi, tiste, ki prevajajo električen tok. Če bi obstojala kemično popolnoma čista voda, bi učinkovala kot izolator.

Če govorimo o vodi v zvezi z vremenom, tedaj se glasi, da je februar najbolj vlažen mesec v letu. To mnenje se ne opira morda na padavine, temveč na dejstvo, da dež, ki pada v februarju ali sneg, ki se taja, tako počasi pronica v zemljo. Povprečna množina padavin na leto bi lahko pokrila vso zemljo približno meter visoko. V San Gabrielu v Kaliforniji je leta 1926 tako močno deževalo, da je voda v minuti dosegla 2.57 cm višine. Če bi odprli dve vodovodni cevi, bi voda komaj hitreje napolnila kopalno kad.

Vsako leto se razliže na zemljo 35,000 kubičnih milj vode v obliki dežja, snega, sode ali toče in vsaka kapljica pomaga voditi to vodo naprej v morje. Na ta način odnaša voda vsake 13,000 let približno 40 m zemeljske površine. Ker znaša povprečna vzpetina kupne zemlje 800 m nad morjem, ne bo v nadaljnjih 34 milijonih let nobene dežele več in naši pozni potomci, si bodo morali postaviti bivališča na čolnih.

Mnoge dežele so podvržene razmeroma naglemu propadu. Združene države Severne Amerike so morda na prvem mestu. Če izračunamo hitrost, s katero ta dežela stalno izginja, bo leta 7,001,947 po Kr. zravnana z morskimi gladino. Toda znanstveniki se ne razburjajo zaradi tega, temveč opozarjajo na dejstvo, da kakor se kopnina znižuje, tako tečejo tudi reke bolj počasi, zato ne bodo odnašale toliko zemlje kakor danes, tako da imamo na vsak način znatno več, kot 34 milijonov let na razpolago.

Carjeva beseda

Car Pavel, ki je vladal Rusiji od l. 1796 do 1801 je nekoč pri vojaških vajah opazil, da neki častnik prav nerodno sedi na konja. "Pojte domov," mu reče, "in obdelujte svoje polje! Vi niste za vojaka." Oni pa odvrne: "Veličanstvo, prav rad bi obdeloval polje, a nimam nobenega posestva in sploh nobenega premoženja." Car pa: "Kar sem rekel, sem rekel." Drugi dan so poklicali častnika v pisarno in mu izročili listino, s katero mu je car podelil veliki kmetijo.

da če bogda, bo tudi njo prijelo, tedaj boste pa vi nji postregli. Torej takle približno je ta recept. V kastroli zavrite za pol kvorta vode. Ko zavre, stresite v vodo pest močnega čaja, dode-nite prgišče komec, pet žličk sladkorja, pol limone, četrť pomaranče, ščepec malise. Potem pustite stati 14 minut in sicer mora biti pokrito.

V tem času, ko ste tisto v kastroli paca, si nalijte priličen kozarec viske. Ni treba, da bi bil kozarec ravno zvrha poln, toda varčevati tudi ni treba z njim. Takole, en pajnt bi ga bilo po priliki zaenkrat dovolj.

Ta kozarec z visko postavite na mizo, toda bognejad, da bi kaj pokusili, dokler ne rečem. Potem pa odkrite kastrolo, precedite tiste stvari v kakšno posodo ter to posodo postavite zraven kozarca. Potem se pa vsedite pred oboje. Dobro pogledite, katero je kozarec z visko in katero je posoda s čajem. Ko ste se do-dobra prepričali, da se ne boste zmotili in da boste vzeli pravo v roke, primite kozarec z visko ter jo v duško spijte. Ko ste se po zavžitju pijaci odkašljali in si obrisali solze, primite tisto posodo s čajem, ter vse skupaj v-zite v sink.

Ako to napravite zvečer, boste zjutraj vstali, da bi se šli metat z medvedom. Če bi se pa primerilo, pa se gotovo ne bo, ampak če bi se, pa isto ponovite še drugi večer. Meni je pomagalo v treh večerih. Zdaj spet komaj čakam, kdaj me bo zopet prijelo. Od hudnika so to dobre retnije, vam rečem, ki nekaj vem.

Orajt, zdaj pa še k Gašperju, ki se pripravljala, da bo slekel medvedu kožuh.

"Kot sem že rekel, bilo mi je na tem, da dobim v roke cel kožuh in ne preluknjane ali na vse mile viže razcefranega. Kaj mi bo tak, vas vprašam. S tisto palčico sem stopil torej kosmatinecu za hrbet, kakor mi je narokovala ukana, za katero pa še nisem vedel, če se me bo obnesla. Začel sem pošast črno s palčko lepo pretepavati. Ne preveč, da je ne bi bolelo. Ampak tako namahlo, da sem jo lepo medil, kakor smo to delali pastirji, ko smo napravljali vrbove piščalke. Začel sem spodaj pri tacah in potem otepal vedno višje in višje, vse naokrog; da sem ji omedil kožu prav povsod.

"Kaj pa medved, ali mu je bilo tisto početje všeč?" ga je nekdo vprašal.

"Od kraja ne posebno. Zvijal se je in se prestopical sem in tje in tudi z zobmi mi je kazal, da bi me, če bi me mogel. Ampak bil je trdno privezan. Šeasoma se je pa temu menda privadil, ker kar nekam voljno je prenašal udarce s palčko. Prasil sem ga po kožuhu, kot bi otepal staro preprogo. Naprej in naprej, gor in dol, prav povsod. In naenkrat se pa zgodi, kakor sem mislil, da se bo. Saj mi morda ne boste verjeli, ampak jaz ne morem drugače, kot da povem, kakor je bilo. Naenkrat je dal kosmatinec nekaj čuden glas od sebe. Približno takega, kot ga tisti, ki nese konjček k zobozdravniku in ko mu ga ta s močnim sunkom potegne iz čeljusti. Tako nekako je bilo, če se prav spominjam. Potem medved silno potegne s tacami v jermen, ki jih je držal okrog smreke in smuk — je bil iz kože. Niti ozrl se ni nazaj na svoj kožuh, ki ga je pustil tam ob smreki, ampak jo je ucvrl tje po gošči, kot bi go-relo za njim, bos in razgaljen kot novorojeno dete."

Sin mrtvega

ROMAN
Karel Mauser

Minil je Andrej, ki se je do bro držal. Mrzel sever mu je pomagal. Ambroz je pa opešal. Jug ga je nagnal in je začelo kosmatiti. Dobro, da je snežilo na zmrlino, sicer bi bila taka čobodra, da se Bogu usmili.

Klevža je pa skrbelo. Trikrat pokajen sneg rad ozimino vzame. Bog daj, da bi do Novoga leta skopnel, potlej naj pa nov zapade.

Tri dni pred božičem, že pod noč se je znašel Jernej na vratih.

Neža mu je padla kar okoli vratu.

"Da si le prišel, Matija je revež."

"Sam Bog te je dal, Jernej!" je skoraj vokal Klevž. "Poglej me, kako me je stisnilo, kakor da je ves sneg name padel. Se ob palici težko ležem."

Jerneju je bilo, kakor da bo zdaj, zdaj zajokal. Misli je, da bo prišel v veselje, je pa takole.

Kar vrgel je kovčeg k peči.

"Pa kaj je, oče? Saj bi vas komaj poznal, če ne bi vedel, da ste vi."

"Zgrnilo se je narobe vse, kar se je moglo. Brinjeve jagode so mi nekaj časa pomagale, zdaj so me še te pustile. Kar hiram, Jernej, kar hiram. Pa nič zato, da si le prišel."

Pozno so legli. Ponoči pa je Klevža zgrabilo. Neža je poklicala Jerneja. Klevž je na pol sedel, na pol ležal v postelji. Z roko je grabil za srce in lovil sapo.

"Ko bi mu dali mrzel obkladek na prsi in na glavo", se je znašel Jernej.

Neža je koj ubogala. Proti jutru je bolniku odleglo.

"Preveč sem se te zveselil", se je grenko smehljat Klevž in se mučil s skodelico mleka. Vse drugo se mu je uprlo.

Ponoči se mu je spet ponovilo. Nazadnje se mu je začelo blesti. Mahal je z roko in pel koledniško:

Eden je ta zadnji bil, ta je imel črno lice, pred Jezusa pokleknil, poljubil mu nožice.

Neža je tako vokal, da je še Jerneja zmedila, ki je menjaval obkladke.

Božič je bil nesrečen. Še Jernej ni bil nič pri volji, čeprav ga je bila Minca tako vesela, da je kanila ponoreti.

Na Štefanvo je prišel zdravnik. Zmignil je z rameni in zapisal zdravila. Pol leta bo težko še, je odkrito povedal Jerneju. Jernej Klevžarici tega ni omenil.

Koj po Treh kraljih je Klevž dal poklicati Bregarja. Jernej se je umaknil v hlev, ko ga je videl prihajati in se ni gnil, dokler ni odšel. Neža ga je prišla nekajkrat klicati na prag, pa se ni hotel oglašiti.

Pred Bregarja ne, dokler bo Minca za dekle.

Do Svečnice je Klevžu spet toliko odleglo, da se je že iz postelje spravil. Jernej je bil tega vesel. Le zdravnikove besede so ga strašile: Kadar ga bo znova napadlo, ga bo stisnilo. Srce je preveč opešano.

Pa kaj bi človek mislil naprej? Jerneja je to boli, da je Minca še zmermo v Kovorju in da se mulci ližejo okoli nje. Saj jih odganja reva, nageljni so samo za Jerneja, toda vseeno, Jernej hoče Minco samo zase.

Klevž je bil že bolj smrti podoban kot staremu Klevžu. V cerkev ni več mogel. Lahko bi se mu na poti kaj nakrenilo.

Jernej ni upal z besedo na dan, čeprav bi rad videl, da bi Klevž povedal do konca, kar je imel. Morda bi oče mislil, da samo to želi, da bi mu prepisal. Ne, naj sami reko, kakor se jim zdi. Morda so se premislili in bi bilo dvakrat napak, ko bi dregnil.

Valentin je bil lep, kar res pomladanski. Klevž je skoraj dan lezel po hiši. Se zvečer ni mogel leči.

"Ti kar pojdi, Neža, midva pa bova še kakšno rekla z Jernejem?"

"Jernej, nocoj se morava zmeniti do konca o tem, kar sva takrat načela."

"Kakor se vam zdi prav, ata", se mihi Jernej. Zdi se mu, da ga bo vsaka Klevževa beseda približala za korak Minci.

Z očmi Klevž gleda po hiši, kakor da išče prostora, kamor bi se naslonil. Čakal je na ta hip, pa vsehkozi trepetal ob misli nanj. Tle zidovi bodo slišali besedo, ki mu jo je vsak dan očitala vest. In Jernej, Premčev sin.

"Jernej, jaz sem tvojega očeta poznal. Na zadnje uro sem ga videl. Imel je tvoj obraz in tvoje oči."

Jernej skoraj plane izza mize.

"Nazaj sedi, Jernej. Saj bom vse povedal. Do pike natančno."

Ležal sem v Globeli, skrit za smreko. Vse naokoli je pokalo in grmelo in bal sem se, da je prišla moja zadnja ura. Bal in tresel sem se za svoje življenje, ker nisem vedel, da bom žvi prišel domov in živ umiral. Puško sem držal pred seboj in tale kazalec, ki je danes skrivljen, sem držal na petelinu. Za globeljo je bila še nižja dolina, porasla samo s travo in nizkim brinjem. Ko sem se malo razgledal, sem videl, da se nekdo po trebuhu plazil od grmiča do grmiča. Kar otrdel sem. Tedaj se je človek dvignil in videl sem, da mu je bila desna roka pri komolecu odtrgana. Iz krvavega štrleja je tekla kri na ostro brinje. Ne vem, ali me je ranjenec opazil, začel se je plaziti naprej, naravnost proti meni. Videl sem ga, kako se je z zdravo roko porival dalje. Morda mi je hotel kaj naročiti, morda me je hotel prositi za vodo ali za usmiljenje. Ne vem. Prišel mi je že na tako bližino, da sem natančno razločil njegov posivel obraz, skaljene oči in pomodrele ustnice. Bile so take kakor brinjeve jagode."

Globoko diha Klevž, globoko diha Jernej. Samo ura mirno tiktaka.

"Tedaj sam ne vem, kako je bilo. Prst se je ukrivil, kopito me je udarilo ob ramo in videl sem, da se je človek za brinjevem grmom prevrnil, ter se zasukal na hrbet."

"In kdaj ste videli mojega očeta?"

Jernej je na pol sedel, na pol slonel pri mizi. Roke so se mu tresle in v ušesih mu je gorela kri.

"Ta hip, ko sem ustretil. Jaz sem ga ubil."

(Dalje prihodnjik.)

1948	JAN.	1948
So	Mo	Do
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

JANUARJA

31. — Letni ples kadetk društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

31. — Društva Kristusa Kralja št. 226 KSKJ priredi "Snowball Dance" v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

FEBRUAR

1. — Pevski zbor Zvon priredi pevski koncert ob 7:30 zvečer v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

1. — Gospodinski klub na Jutrovem ima plesno veselico v SDD na Prince Ave. Pričetek ob osmih zvečer.

4. — Dvor Baraga Katoliških Borštarnjev priredi ples v šoli sv. Vida.

APRIL

10. — Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ Boosterski ples v SND na St. Clair Ave. Začetek ob 8. zvečer.

17. — Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v avditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

MAJ

9. — Podružnica št. 32 SZZ priredi plesno veselico v Slovenske mdrštvenem domu na Recher Ave.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Doile preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

špijonaže neposredno, jo veskakor podpira. Take stvari morajo brati in verjeti komunistične dušice v Jugoslaviji!

V razpravi so neprestano vlačili na dan škofa Radossija, ki se je pred komunisti umaknil. Ta naj bi bil še posebno velik pospeševalec špijonaže.

VATIKAN ZANIKA VSAKO UDELEŽBO. — Pаметen človek res ne ve, zakaj naj bi Vatikan pospeševal špijonažo. Kljub temu je neki vatikanski uradnik izjavil, da so prav vse navedbe iz tega procesa, kolikor se tičejo Vatikana, prazne in izmišljene.

Za patentirane "naprednjake" kot jih imate nekaj med ameriškimi Slovenci pa je to očvirek, ki ga komunistična propaganda gotovo ne bo pozabila servirati.

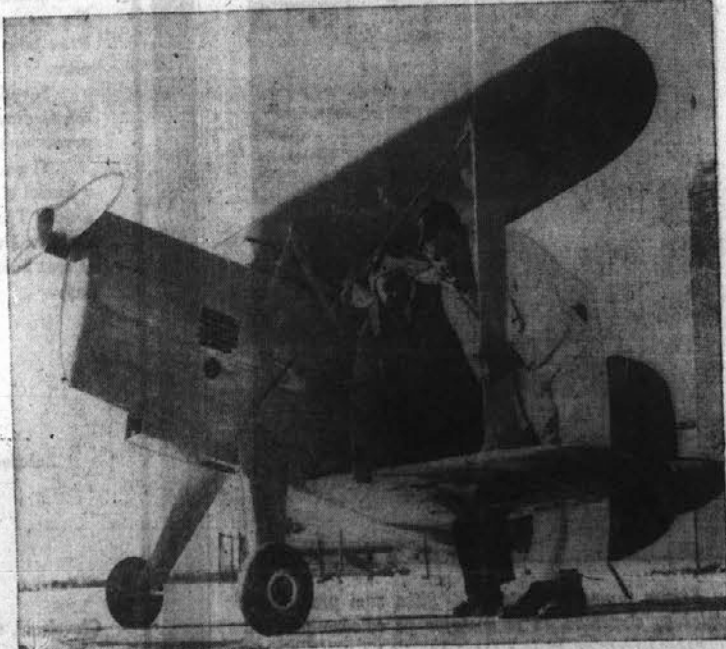
O POROČILIH IZ JUGOSLAVIJE

VIJE. — Kaj naj bi takle meni-šič iz Pulja mogel poročati iz Jugoslavije takega, da bi moglo Jugoslaviji škodovati. Vsi komunistični listi pišejo, da želi vojsko samo Amerika, torej se Jugoslavije ne pripravlja na kak napad, ki bi ga bilo treba izpionirati. Atomske bombe tudi nima, da bi bilo treba poizvedovati o njej. Obtožnica proti tem redovnikom pravi, da so poročali o ekonomskih in političnih za-

Fat Can Is Dead Pan

Bert Lahr, famous comedian, is "dead pan" as he shows his youngsters, Jane and John, how an amateur chef saves every drop of used cooking fat. Like all good Americans, Bert takes very seriously the government's plea to conserve and salvage kitchen fats and turn them over to meat dealers, who pay for very little.

Edward O. Effenheim (desni na sliki) je zgradil prilikavo letalo, ki ga vidite na sliki. Stane ga \$500. Robert E. Huggins (levi) je pa vodil letalo na prvi poskusni vožnji blizu Milwaukee, Wis. Letalo tehtja 500 funtov in čez krila meri 15 čevljev.

devah. Ali so to skrivnosti? Iz Amerike more vsak častnik ali vsak čevljar pisati javno o gospodarskih in političnih razmerah, pa se Amerika za to ne podre. Ali mislite, da bi se Jugoslavija, če bi smela iz dežele vsa poročila svobodno in odkrito? Ni večjega priznanja, koliko naglobe je v Titovini, kot to zakrivanje resnice.

BREZJANSKI FRANCISKA-NI DOMA. — Naši čitatelji se spominjajo, s kakim vpitjem o strašnih zarotah so partizani na Veliki šmaren lansko leto zapirali na Brezjah dva frančiškana.

Tudi tam so po komunističnih poročilih našli-radio. Izkazalo se je, da je bilo vse to uprizorjeno samo radi tega, da ovirajo božjo pot. Sedaj sta ona dva frančiškana izpuščena. Tudi drugi frančiškani, ki so nekaj časa sedeli po ječah, so sedaj spet doma. Recimo, do nadaljnjega. Se bo že spet našla kje kaka lovka puška, da bo dala povod za nova preganjanja.

O SPEKULANTIH. — Jugoslovanska sodišča imajo torej mnogo dela z duhovniškimi hudodelci. Ti so še zmeraj vohuni in izdajalci. Ljudi svetnega stanu, ki niso všeč titovcem pa sedaj raje imenujejo "spekulante".

Takih spekulantov zmeraj več pride pred sodišče. V komunističnih listih se bere, da jih je ljudstvo "razkrinkalo." To je sedaj nekaj uradni izraz komunistične partije. Ta izraz morajo rabiti tudi vaši ameriški komunisti, ker je "urađen."

ST. PAVEL PRI PREBOL-DU. — Ivan Kumer iz Latkove vasi je tak "spekulant." Skrilal je krompir in žito. To so bili njegovi "spekulantski nagibi," za katere je dobil v Celju leto dni zapora.

V ZGORNJIH DUPLJAH PRI KRANJU JE neki mesar in gostilničar Ignacij Kuhar dobil šest mesecev. Da bi oddržal poslastvo, je odstopil mesarijo ljudskemu odboru. Pa je spekulant vedel, kako jih bo osleparil. Ni kogar ni bilo, da bi vodil mesnico, pa je komunistem njega naprosil. Tako je bil spet mesar in posestnik. Tako je goljufal one, ki so ga hoteli spraviti ob poslastvo. Toda sedaj je dobil plačilo šest mesecev, ker je komuniste vlekli. Listi ga pridno zmerjajo kot "spekulanta." Poročati moremo seveda samo po komunističnih listih.

SNEBERJE PRI DOBRAVI je razkrinkalo spekulanta v zadruzi. To je poslovođa Čatar.

SMARJE PRI JELSAH ima spekulanta. Arniča. Neko podjetje brusnih kamnov ne gre in ne gre. Zagovarjal se bo pred sodiščem. Brali bomo seveda samo obsodbo; zagovor bo tak kakor bodo hoteli komunisti. Ima ta Arnič še poseben greh. Meni da pravi včasih, da je križar. In to je v deželi svobode skoro toliko pohujšanje kot če bi kdo v cerkvi na glas zaklel.

Koza gospoda Segulina

(Konec)

Koza belka se je napol pija-na valjala v vsem tem, — z nogami v zraku in kotilila se je po jarkih v odpadlem listju. Hop! In spet se je v akoku postavila na noge. Z glavo naprej je odvihrala med grmovje in bukovu grmičevje. Zdaj je bila na gričku, zdaj na dnu jase, spet zgoraj in spodaj, povsod. Človek bi dejal, da je v gori kar deset Segulinovih koz.

Belka se pač ni bala ničesar. V enem skoku je preskakovala velike hudournike, ki so jo mimogrede oškropili z vlažno prho in penami. Ko je vse curk-ljalo od nje, se je iztegnila na kaki ploščati skali in se posušila na soncu.

Ko jo je prineslo na rob planote, je daleč spodaj v ravnini opazila hišo gospoda Segulina in za njo ogrado. Do sloz se je nasmejala.

"Kako je majhna!" je dejala. "Kako sem mogla vzdržati notri?"

Revica! Ker je stala tako visoko, je mislila, da je najmanj tako velika kot vse drugo na svetu.

V splošnem je bila koz g. Segulina s tem dnem kar zadovoljna. Ko je proti poldnevju tekala na desno in spet na levo, je padla v čredo gamsov, ki so na vse pretege mulili divjo trto. Naša mala poskakovalka v belih obleki je vzbudila splošno občudovanje. V trtnem grmičevju so ji odstopili najboljše mesto in vsi ti gospodje so bili zelo dvorljivi. Bilo je celo videti, — to naj ostane med nami — da je mlad gam s črno dlako imel to srečo, da si je pridobil Belkino naklonjenost. Zaljubljen sta se zatekla v gozdno samoto za uro ali dve in če hočeš vedeti, kaj sta si pripovedovala, pojdi vprašati brbljave studenčke, ki nevidni teko med mahovjem.

Nenadoma je veter postal hladnejši. Gora je dobila vijoličasto barvo. Prišel je večer.

"Že" je kozica vzkliknila in se hudo presenečena ustavila. Spodaj so se polja namakala v megli. Segulinova ograda je izginila v megli, od hiše se je videla le streha in nekaj dima. Poslušala je zvončkanje neke zbirajoče se črede in tako žalost je občutila v duši. Vračajo-či se kragulj jo je oplazil s peruti. Vztrepetala je. Potem se je v gori zaslislalo tuljenje:

"Hu — u — ho — u!"

Pomisli! Je na volka; in ves dan norica ni bila nanj pomislila. V tem trenutku je precej daleč v dolini zatrobil rog. Dobri gospod Segulin se je zadnjikrat trudil.

"Hu — hu," je tulil volk.

"Vrni se, vrni se!" je klical rog.

Belka se je hotela vrniti, pa se je spomnila na kol in vrvi in ogrado ter misli, da se zdaj pač ne more več vrniti na to pot in je boljše ostati.

Rog ni več trobil.

Koza je zaslislala za seboj šumenje listja. Obrnila se je in zagledala v senci dvoje kratkih ušes, prav pokončenih in dvoje svetlikajočih se oči. Bil je volk.

Bil je tam; ogromen, nepremičen je sedel na zadnjem delu, gledal malo belo kozo in že vnaprej požiral slino. Volk je dobro vedel, da jo bo pojedel in se mu zato ni mudilo. Le kadar se je obrnila, se je pričel hudobno smejati.

"Ha, ha! Kozica gospoda Segulina!" In iztegnil je svoj dolgi, debeli jezik čez spodnjo čeljust.

Belka je čutila, da je izgubljena. Ko se je spomnila zgodbe o stari Renandi, ki se je vso noč borila, da jo je potem zjutraj pojedel, si je za trenu-

tek rekla, da bi bilo bolje pustiti se takoj pojesti; pa se je premislila, postavila se je v bran in s sklonjeno glavo in naprej obrnjenimi rogi, — kot se spodobi za vrlo Segulinovo kozo, ne morda v upanju, da bo volka ubila, — koze ne pobijajo volkov, temveč le zato da bo videla, če bo mogla tako dolgo vzdržati, kot je Renande.

Tedaj se je pošast približala in mali rogovi so zaplesali.

Oh, kako junaška je bila naša kozica. Ne lažem: več kot destekrat je prisilila volka, da se je umaknil zajemati sapo. V teh kratkih presledkih je sladkosnednica še v naglici utrjala šop svoje ljube travice in se nato s polnimi usti vrgla v boj.

To je trajalo vso noč. Kozica gospoda Segulina je od časa do časa pogledala na zvezde, ki so plesale na jasnem nebu in si dejala:

"Oh, da bi vsaj do zore vzdržala!"

Zvezde so ugašale druga za drugo. Belka je podvojila udarec z rogovi, volk z zobmi. Na obzorju se je prikazala blede svetloba. Hripavo petelinje petje se je dvignilo z neke kmetije.

"Vendar!" je vzkliknila uboga žival, ki je čakala samo dneva, da bo umrla. Iztegnila se je po tleh v svojem lepem bellem kožuščku, ki je bil ves okrvavljen.

Tedaj se je volk vrgel na malo kozo in jo požrl. (Alphonse Daudet.)

Rumenjaka ne

Slavni pariški pevec Levasseur (Levaser) je nekoč sodeloval pri dobrodelnem koncertu v korist predmestnih revežev. Povedal pa je, da ne sprejme nobenega plačila. Ondotni župnik, ki je bil premožen, je povabil umetnike na obed. Hotel je na vsak način tudi Levasseurju napraviti veselje in pevec je našel pod namiznim prtom pi-ruh (jajce). Ko ga odpre, pade iz njega pet zlatnikov. Vljudo se obrne k gostitelju: "Gospod župnik, rad imam kuhana jajca, toda jem samo beljak, zato dajte raje ta rumenjaki revežem." "In dal mu je cekine nazaj."

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

DELO DOBIJO

SPREJME SE t-pinstinjo-klerkino, za trgovino. Plača. Delo 40 ur na teden. Oliver Corp. prej Cleveland Tractor, 19300 Euclid Ave. (18)

Natakarica se sprejme. Sprejme se dekle za natakarico, ki zna govoriti dobro angleško. Mora znati tudi kuhati. Zglašaj naj se v Kit Kat Tavern, 9201 Hough Ave. Tel. GA 9549. —(19)

MALI OGLASI

Sobo se odda. Opremljeno sobo se odda mož. kemu ali ženski. Ima sama svoj vhod. Oglasite se na 1083 E. 67. St. (19)

So prazne. Naprodaj je hiša za 1 družino, 6 sob, blizu Grovewood, 3 sobe spodaj, 3 zgoraj in kopalnica, recreation room, izgleda kot nova, velik lot, dvojna garaža. Za 1 družino 8 sob, blizu 185. ceste, 1 spalnica spodaj, 3 zgoraj, parna gorkota, zajtrkovalna soba, je prazna; cena primerna za prodajo.

Za več informacij pokličite Daniel Stakich 15813 Waterloo Rd. KE 1934 (17)

Prijatelj's Pharmacy SLOVENSKA LEKARNA Prescriptions — Vitamins First Aid Supplies Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

DO YOU GET VITAMINS?

Of course you do. Everybody does. Couldn't live if they didn't. The question is, do you get ENOUGH Vitamins? A great many people do not, and as a result, feel low and fat.

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the basic daily quantities of the five vitamins whose requirements in human nutrition are known.

Get One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules at your drug store.

MILES LABORATORIES, INC. (Chicago, Indiana)

KAREL MAUSER

Rotija

Povest

In še tako je sklenila; če jo sta bila. Tine ne bo pustil na miru, bo šla služiti v Dražgoče. Ze lansk letu jo je vabil Kremenc. Maša je bila dolga, toda Rotiji je brz minila. Doma se je bila namenila, da bo šla k spovedi, zdaj so jo pa misli popolnoma zmedle. Ko ne bi videla gospoda, da je stopil iz spovednice, bi se na svoj sklep še spomnila ne. Da bi ga ustavila, se ji pa ni dalo.

Marjeta je morala biti že zunaj. V cerkvi je ni bilo več. S prstom je segla v kropilnik in se prekrizala. Od vrat je še enkrat pogledala po cerkvi. Bila je skoraj prazna. Le kadilo, ki je plavalo nad klopmi in skozi katerega je sijalo sonce, se je modrikasto izpreminjalo.

Zunaj vrat ob zidu jo je čakal Tine. Suknjič je bil slekel in ga imel ognjenega čez ramena. Okrog štantov je bila taka gneča, da se je glava glave zadevala.

"Hotel sem že pogledati, če si šla skozi zakristijo."

Tinetov glas je bil drug kakor pred mašo.

"Domov grem", je odločno rekla Rotija.

"Rotija!"

Tinetov glas je prosil.

"Z menoj si ne moreš pomagati. Sam si tako rekel."

Obrnila se je, da bi šla.

"Daj si dopovedati. Zate vem, da nisi kakor drugi. Z menoj pojdeš. Če kaniš z Marjeto, potem vem, da ti ni zame."

Meril jo je z drznimi očmi.

Cutila je, da so se njeni sklepi omajali in da je sonce premočno, da bi se ob tej vročini odpravila proti domu.

"Pojdi!" Prijel jo je za roko. Izvila mu jo je, toda sledila ga je pokorno kakor pes.

"Na kozarec greva k štefanu, ko se sonce malo nagne, pa proti domu. Zdej je prevroč."

Rotija se ni branila. Fant, ki ga ni sram priti z dekletom v gostilno, je ne bo potegnil.

Mihovi fantje z Ostrega vrha so igrali. Mladini so šle noge na ples. Tine in Rotija sta sedla koj za vrata. Najmanj vroče je bilo tod in tudi bolj na kraju

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI LJUB-
LJENEGA IN NIKDAR POZAB-
NEGA SOPROGA IN OCETA

John Fortuna

ki nas je tako nepričakovano zapustil
dne 24. januarja 1945

Tri leta hladni grob Te krije,
in spomin nam žalosti srce;
Bog odvel soproga in očeta.
Počivaj v grobu zdaj sladko!

Zaljujoči ostali:

MARY FORTUNA, soproga
HCERE in SINOVA
ZETJE, SINAHA, VNUKINJE
in VNUKA

Cleveland, O., 26. jan. 1948.

tvornic.

"Moj Bog, kaj sem storila, zakaj sem šla?"

Tine se je šele pod jutro zbudil v gmajni. Počasi se je zavedel, se otepel iglovja in odšel domov. Pod noč pa se je spet odpravil v dolino z nabitim oprtnikom in težko cveto.

Rotija je šele čez tri dni zvedela, da je odšel v Kranj in da je njegova bajta zaprta.

NEMIRNA VEST

Rotija je bila že nekaj dni kakor pijana. V kaži ni imela obzanka. Kamor se je zasukala, od povsod ji je kričalo v obraz: Candra; taka si kot tiste

v mestu, ki se prodajajo.

"Nisem", se je branila. "Tine me je spjeljal. Opil me je."

"H Konjederki pojdi", jo je nagovarjal neznan glas.

"Ne grem," se je koj uprla.

"Vsi bodo s prstom kazali za teboj. Nemara te škovine še iz kajže nažene. Zdej je še čas, da se premišliš. Saj te Tine ne bo nikdar poročil. En mesec je že v Kranju, pa se niti s karto ne oglasi. Kaj hočeš z njegovim otrokom?"

Neznani glas je pritiskal na obzanka. "Pojdi h konjederki, ta ti za nekaj soldov vse uredi. Nihče še vedel ne bo za tvoj greh.

Ali mar misliš sramoto sama nositi? Saj je Tine večji krivec. Kar odloči se."

"Ne grem", je Rotija stiskala pa žal. Toda takrat bo prepesti in solze so ji stale v očeh. Zdej imaš še priložnost."

A. PAUL TINCHER

Handwriting Expert

Expert, All Questions of Forgeries

Age of Inks, Paper, Typewriting, Court Photographs

Nights—HE. 1622

GUARDIAN BLDG.

MAin 7696

ATTENTION
Veterans-Civilians
DE SIMIO SCHOOL
of
SHOE REPAIR
G. I. Approved
REGISTER NOW—DON'T DELAY
Learn a Profitable Trade
CLASSES:
8 A. M. to 1 P. M.
1 P. M. to 5 P. M.
6 P. M. to 10 P. M.
Interview at
418 FRANKFORT AVE.
or
Phone SU 5542

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

BARAGOVA PRATIKA

za preslopno leto 1948

To slovensko Pratiklo potrebuje vsaka slovenska hiša, radi številnih informacij, ki jih nudi. Vsebuje tudi več leposlovnih črtic. Najzanimivejša črtica je Meškotov "KRIŽEV POT", ki pripoveduje o trpljenju pod naziji. Črtici: "V TUJIH KRAJIH" in "SLOVENKA MED SPIRITISTI" (dogodek v Col-linwoodu), sta zajeti iz življenja ameriških Slovencev. Dalje sta zanimivi črtici: "SLEPI PASTIR" in "PO-TRDILO" in še mnogo drugih zanimivosti nudi Prati-ka.

Pratika stane samo 50 centov

kar pošljite v Money order, ali v gotovini. Znamk ne pošiljajte, ker jih ne potrebujemo. Naročilo naslo-vite na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 WEST 21st PLACE

CHICAGO 8, ILL.

Kršilec prometne postave. — Slika nam predstavlja egiptskega stražnika, ki je dostojno pa odločno posvaril sudanskega trgovca, ki je s svojo kamelo na poti v Cairo, da je prepovedano potovanje po kraju, kjer so nedavno odkopali 5000 let staro sfingo, s čemer je bilo popolnoma odkrito osmo svetovno čudo.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Potrtega in žalostnega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrl naš ljubljeni in nikdar pozabljeni sin in brat

John Vidmar

ki je previden z svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 26. decem-bra 1947. Ljubljani pokojnik je bil rojen v Clevelandu dne 13. novem-bra 1903. Pogreb pokojnika se je vršil dne 30. decembra 1947 iz An-ton Grdina pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na E. 40 St., in po sv. maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Simon Nekič, smo ga položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

Na prvem mestu se predvsem želimo prav iskreno zahvaliti č. g. Rev. Nekiču, ki je pokojnika previdel s svetimi zakramenti, ter ga po-vsem pripravil za vstop v večnost. Naj mu za to dobri Bog obilo po-plača.

Dalje se zahvalimo Rev. Nekiču za opravljeno pogrebno sv. mašo, za molitve ter za spremstvo na pokopališče, ko ga je spremljal vse do hladnega groba. Posebej se mu še želimo zahvaliti zato, ker je po-kojnika večkrat tekom boleznih obiskal v bolnišnici.

Našo iskreno zahvalo vsem tako številnim sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj duše ljubljenega pokojnika.

Enako zahvala vsem tako številnim prijateljem, ki so poklonili toliko krasnih vencev ter pokojnika okrasili, ko je počival na mrtva-škem odru. Vsem naš iskreni Bog plačaj.

Dalje se zahvalimo vsem onim, ki so pokojniku tekom njegove bo-lezni pošiljali cvetlice, ko je ležal v bolnišnici.

Prav tako se tudi zahvalimo vsem onim možem in fantom, ki so darovali svojo kri, da bi tako pokojniku rešili življenje.

Zahvala tudi možem in fantom, ki so pokojnika nosili na njegovi zadnji poti na pokopališče.

Dalje iskrena zahvala društvu sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ za poklonjeni dar.

Iskrena zahvala vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu.

Dalje naša iskrena zahvala vsem tako številnim, ki so pokojnika kropili ter molili za mir in pokoj duše dragega pokojnika; prav tako tudi vsem onim, ki so se udeležili pogrebne svetle maše ter potem po-kojnika spremljali na pokopališče.

Zelo smo tudi hvaležni Mr. Anton Grdini, ki je vsak večer molil ob krsti pokojnika sveti rožni venec; njemu naš iskreni: Bog plačaj.

Končno se zahvalimo prav vsem, ki so nam kaj na ta ali oni na-čin pomagali ob tej za nas tako žalostni uri, nas tolažili in bodrili. Prav tako se tudi zahvalimo za vse izraze sožalja nad izgubo pokoj-nika.

Seveda naj prejme tudi našo posebno zahvalo pogrebni zavod An-ton Grdina in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba, kakor tudi vsi prvovrstno postrežbo, ki so jo nam dali.

Ti pa, preljubljeni naš John, počivaj v miru v tej zemlji ameriški, v kateri si bil rojen; naj Ti bo lahka gruda Tvoje rojstne domovine; a duša Tvoja pa naj se veseli tam, kjer ni joka ni solza. Bog Ti daj, da uživaš veselje, ki videlo ga ni oko, ki slišalo ga ni uho, ki ga čutilo ni srce in ki presega vse želje. Spominjaj se tudi na nas v dolini solza. Saj:

Kristjan na zemlji ni doma,
Kraljestva ud je večnega,
le roma gori nad zvezde,
kjer bratje, sestre mu žive.

Zaljujoči ostali:

JOHN VIDMAR, oče
MARY VIDMAR, mati
IGNAC, FRANK in JOSEPH, bratje
MARY in ANNA, sestri

Cleveland, Ohio, 26. januarja 1948.